

ТУРЦИЯ

ВѢСТНИКЪ ЗА ИНТЕРЕСИТИ НА БЪЛГАРСКИЯТЪ НАРОДЪ.

ТУРЦИЯ издѣлува сѣка сѣбота на голѣмъ листъ, и сѣки вторникъ на малѣкъ. Годишната цѣна за въ имперіята, по царската поща, е 4 бѣли меджидѣта, вънъ отъ имперіята, 5. Спомоществованіята трѣбува да сѣж годишни и прѣдплатени. Писмата за редакціята са надписуватъ до Г. Н. Геновича, редактора и издателя на вѣстника. Външните постоятели отговарятъ за вѣстника. Подписката за спомоществованіята става въ Ц)градъ-Бейоглу, Асмаж-Меджидъ № 23.

ПРИЧИНИТИ НА СИРОМАШИЯТА ВЪ НАШЕТО ОТЕЧЕСТВО.

II.

Новъ животъ не ще рѣче европейски дрѣхы. Цивилизація не значи салтанатъ. Нъ, при сѣчко туй, нашити Българи не сѣж могли да разбержтъ другоаче тѣзи двѣ нѣща.

Туй което казвами за Българити можи и трѣбува да са рѣче за сичкити други народи въ турско.

Ній разумѣхмѣ наопаки началата на цивилизаціята, и за туй стои ни са да притърпимъ слѣдствіята на туй недоумѣніе.

Съсѣ други думи, кържмскіятъ бой има тѣзи злочестна сѣтнина за насъ дѣто ни показа външните страни на цивилизаціята безъ да ни посочи вътрѣшните нѣйни страни.

Тѣй, да са облѣчемъ съ европейски дрѣхы, да украсимъ кѣщити си съсѣ сичко което вади чуждата индустрія, бѣше за насъ идеалътъ на цивилизаціята.

Ній не зехми подъ вниманіе туй високо начало че човѣкътъ не трѣбува да отива къмъ едно вещественно истжиченіе освѣнъ съсѣ силата на умственното си улучшеніе.

Туй небрѣженіе, което има изворѣтъ си въ едно лошо направленіе, ни направи да станемъ чудовища на свѣтътъ.

Външно, ній сми туку-рѣчи цивилизирани, ако можимъ тѣй да са изразимъ, нъ вътрѣшно ній сми твърдѣ бѣдни.

Ній ще видимъ по голѣмата частъ отъ народѣтъ да блѣщи отъ кѣмъ салтанатѣтъ и да мѣржелѣй отъ кѣмъ умѣтъ.

Такѣвзи е новіятъ животъ, европейската цивилизація въ която нашити Българи влѣзохъ отъ 1856 насамъ.

Тѣй, ако земемъ да сравнимъ по дрѣхити, по салтанатѣтъ европейцити съсѣ туземцити, ній нѣма да намѣримъ разлика по между имъ.

Нъ ако разглѣдаме познаніята имъ, ній ще потвърдимъ лесно че първити различаватъ съвършенно отъ послѣдните.

Ній ще заблѣжимъ въ Европейцити едно пѣлно образованіе а въ туземцити сѣщити онѣзи зараждясаи идеи които сѣж отличявали бащити имъ.

Въ единити ще видимъ развити сичкити онѣзи качества които ги правятъ наистина господари на сѣтвореніето.

Въ другити ще сѣглѣдами едно плачевно невѣжество въ сичко което е най нужно и най полезно за животѣтъ имъ.

Като постѣпахми тѣй, ній дадохми едно свѣтло доказателство че не сми способни за голѣми нѣща.

Икономистити сѣж доказали че най бѣдното сѣздание на свѣтътъ е човѣкътъ който нѣма работа.

Ній усвоихми европейски дрѣхы, чуждіятъ салтанатъ, и съ този начинъ ній си

отнѣхми сами работити отъ рѣцѣти безъ да са осѣтимъ.

Намѣсто да си правимъ ній сѣщити тѣзи нѣща, ній прѣдпочетохми да ги купуваме на готово отвѣжнѣ. Ето плодѣтъ на невѣжеството.

Споредъ колкото повече напѣдпахми въ този пѣтъ, толкосъ повече сиромашіята порастна и трѣбуваше да порасте у насъ.

Този новъ редъ на работити унищожи сичкити вѣтхы занаяти и сѣрѣдства за поминуваніе на хората като ги зарови подъ развалинити имъ.

Тѣй щото днѣсъ сичкіятъ поминѣкъ на нашіятъ народъ сѣстои главно въ зѣмлѣдіето, тѣрговіята, манифатураджилѣкътъ и бакалѣкътъ.

Замлѣдіето захваща да пропада отъ нѣманіето на разумни работници и на нови сѣжчева

Тѣрговіята намалява по причина на нахлуваніето на чужденци и на раздѣленіе на нѣмного рѣцѣ. Има по-много тѣрговци отъ колкото трѣбува за тѣрговіята!

Манифатураджіити са умножаватъ сѣки день повече като пояждѣтъ тѣй капиталити си!

Бакалити като сѣж станали повече отъ мющерити, стоятъ цѣлъ день съ сѣжрнати рѣцѣ, като чакѣтъ по добри врѣмена за алѣжъ-веришь!

Такѣвзи сѣж причинити на сиромашіята въ нашето отечество. Да дигнемъ тѣзи причини ще рѣче да испѣдимъ тѣзи обща сиромашія отъ страната си. Нъ какъ?

ЗЕМНИЯТЪ КРЕДИТЪ ВЪ ТУРСКО.

II.

(продълженіе.)

Законодателството върху залогѣтъ единъ пѣтъ положено на высочината на новѣйшити нужди, лихонимството тѣзи рана на държавити безъ установенъ кредитъ, — безъ друго ще загине съ имотити отъ мрътва рѣка.

Отъ тогисъ, притѣжателити на земята не ще иматъ вече нужда да са отправятъ на заимодавци, които въ невѣзможността да са приведе скоро въ пари залогѣтъ отъ недвижими имоти, които са опрѣдѣлени за тѣзи самозванни подзложни заеми, — изискуватъ двойни сенети, порѣчителства, мѣнителници и пр. и пр., сичко съ една лихва десетъ пѣти извѣззаконна!

Много почтенни дружества са сѣж съставили вече въ Цариградъ, като кредитни дружества, върху основи подложени на удобреніето на върховната власть, и принасятъ нѣравственни гаранции за безопасность, които сѣж достойни да са земѣтъ въ уваженіе. При сичко туй, ній са надѣвами че правителството ще разумѣе какво е по-добрѣ да са снабди страната съ едно постановление твърдо, непромѣнимо, управлявано отъ високи мѣжѣ, — по по-

дражаніе на голѣмити завѣденія отъ този родъ, които сѣществуватъ въ Парижъ, Виѣна, Лондра, Берлинъ, Варшава, Алжирія, — вмѣсто съпернически дружества, които бы правили помежду си едно страшно сѣревнованіе.

Султанъ Абдулъ Азизъ-ханъ е твърдѣ просвѣтенъ щото не ще са забави много за да подпише ирадето, което трѣба да освяти въ Турція привилегіята на земніятъ отомански кредитъ.

Колкото за уставити на туй дружество, щомъ то са позволи отъ императорскіятъ декретъ, който е необходимъ за нѣговото сѣществуваніе, ній ще имъ испитамъ термити въ особни членове.

За сега, нѣка са задоволимъ да направимъ тѣзи заблѣжка: имената на отличити мѣжѣ, които сѣгласуватъ да бѣждѣ основателити на туй постановление, сѣ една гаранція, че условіята на общественіятъ пактъ, разискувани съ прилѣжаніе и зрѣлостъ, подложени на сѣвѣтити на высокити законѣвѣщи, както въ Цариградъ тѣй и въ Парижъ, ще бѣждѣтъ туй което може да са очаква отъ стицаніето на толкосъ опитность и разумность въ гражданскити, тѣрговскити и икономическити работи. Ній ще изявимъ персоналѣтъ на туй важно учреждение въ прилично врѣме.

Сега когато казахми една дума за ближното учрѣженіе на туй основаніе толкосъ полезно и толкосъ необходимо за Цариградъ, нѣка испитамъ какво трѣба да бѣде бѣждѣщето на туй голѣмо икономическо завѣдѣніе.

Многоцѣнна новостъ, въ една страна толкосъ пространна колкото плодородна, притѣжявана отъ човѣци разумни и пріатели на цивилизаціята и напѣдѣкътъ, постановленіето на земніятъ кредитъ въ турско и преобразованіето на подзложнити законодателства, което трѣба да бѣде неговѣтъ неизбѣженъ короларій, като отварятъ една нова фаза на недвижиміятъ имотъ, ще урѣждѣтъ, като ги усѣвършенствуватъ, една система за заеми, които сѣществуватъ подъ властѣта на старити законодателства; система пѣлна отъ опасности за заимодавецѣтъ, който е безъ сѣщественъ и дѣйствителенъ залогъ, система твърдѣ тѣжка за заемникѣтъ, който е задлѣженъ да прибѣгнува на най опаснити сѣрѣдства, такѣвси като напѣмѣръ, да подписва мѣнителници порѣчителствувани чрѣзъ залози.

Съ земніятъ кредитъ защищаванъ отъ единъ добъръ законъ върху залозити, сѣставенъ по подражаніе на францушкіятъ граждански кодикъ, лихонимити лихви ще са замѣстятъ съ годишни заеми, които ще позволятъ на заемникѣтъ да исплаща дългѣтъ си на заимодавецѣтъ безъ да са сѣсипва.

Когато дружеството, което дава въ за-

еми капиталисти си, знае че нѣма да са страхува да са заблуднѣ въ нѣкой лабиринтъ на процесъ; че полянските имоти свързани помежду си чрѣзъ по лесни съобщителни пѣтища, ще трѣба по необходимостъ да принасятъ повече повърхност на съществена цѣна на залогътъ, какво не трѣба човѣкъ да са надѣва?

Султанъ Абдулъ Азизъ-ханъ, ако прѣме проектътъ за основање, който са положи на неговити свѣтлинѣ и на неговото одобреніе, ще има славата да дари Турція съ едно отъ тѣзи голѣми постановленія, които преживѣватъ, и на които главното достоинство, като развиватъ кредитътъ, е да убогатяватъ народътъ.

Нѣ туй ще ли рече че земніятъ отомански кредитъ не ще трѣба да ползува освѣнъ земніятъ имотъ, и че търговията и индустрията не ще извличатъ отъ него подобно безкрайни ползи?

Навѣрно тѣй не трѣба да мислятъ надѣжните хора.

Кредитътъ съ кратковремененъ срокъ е единъ помощникъ, който дава на търговията нейното най-крѣпко развиваніе. Стигатъ малко дни, малко мѣсяци, щото стоки купени, или съ помощта на заемати, или въ брой или въ кредитъ, да обиколятъ различни пѣнци на сичкій свѣтъ и да са прѣпродаждатъ въ брой съ печала.

Щомъ единъ лѣтъ прѣпродаваніето са извърши, произведеніето служи най-напрѣжъ да заплати цѣната на първоначалниятъ продавачъ, да оздраведи една частъ отъ капиталътъ за вториятъ продавачъ, и чрезъ това даже да му отвори единъ по обширенъ кредитъ.

Чрезъ безкрайната многобройностъ на тѣзи дѣйствія, чрезъ честото прѣтваряне на тѣзи покупки и продажби, чрезъ подновяваніето на търговските сношенія, чрезъ туй преобразяване на капиталътъ и на неговити многопѣтни печали, търговията достига да състави тѣзи голѣми заводи, гдѣто безкрайни богатства са произвеждатъ и ставатъ изворътъ на хиляди други индустрии, които произтичатъ отъ тѣхъ.

Нѣка са не страхува да кажемъ че съ помощта на една пълна подзложна система като тѣзи на французкото право, търговецътъ, който иска да разшири дѣйствіята си, може да употреби кредитътъ, който му оздравяватъ не само индустриалниятъ му капиталъ нѣ и неговити недвижими имоти.

Истинна е че земніятъ имотъ не помага на дѣйствія отъ този родъ. Парити сѣ не само движими, нѣ тѣ са въртатъ подъ хиляди образи още по движими.

Търговецътъ купува стоки за да печели, като ги продава скупомъ или на дрѣбно, догдѣто прѣтѣжательтъ не купува недвижими имоти освѣнъ за да ги съхранява и да извлича отъ тѣхъ една периодическа полза.

Търговецътъ, чрезъ бързото и лесно испродаване на стоката си, намира пакъ въ сѣщото врѣме, въ единъ кратковремененъ срокъ, употребеніятъ капиталъ и една печала която умножава този капиталъ.

Земніятъ прѣтѣжатель, напротивъ привързва на земята употребеніятъ капиталъ да я купи и не го намира пакъ освѣнъ чрезъ една медленна и послѣдственна полза и въ умноженіето на доходътъ.

Слѣдователно, като са дава на прѣтѣжательтъ туй врѣме, което му е нрав-

ственно необходимо за да заплати капиталътъ, въ истата съразмѣрностъ както плодови, които му дава земята или наемити на къщата му, той може не само да са исплати, нѣ да достигне чувствително да уллучи имотътъ, който той тогисъ съхранява за себе си и наслѣдниците си.

Нѣ, ако са изискува предврѣменно отъ прѣтѣжательтъ, който не са исплатилъ, заплащаніето на единъ капиталъ, който той не е ималъ врѣме да усъществи, нему не му остава освѣнъ скръбното срдѣство да продаде имотътъ си, като глѣда надѣждити си изгубени, подвижити си останали бесплодни и иманіето си изгубено безъ надѣжда да го прилобѣе пакъ.

Кредитътъ, който са привързваше на неговото качество като земенъ прѣтѣжатель, са изгубва тосъ чясъ слѣлъ тѣзи жестока необходимостъ, която трѣба да усъществи за да може да заплати, и туй, тѣй бързо както са изгубва довѣріето, което вдихаваше единъ търговецъ, щомъ хората го видятъ да пачене да жертвува стокити си, като ги продава по долу отъ теченіето за да може да посрѣщне задлѣженіята си.

Сѣки прѣтѣжатель, който е принѣженъ да продава, е единъ човѣкъ съспанъ въ общественното мнѣніе, догдѣто онзи, който зима въ заемъ върху имотити си съ прилични и възможни условия, са глѣда като че са стареа да умножава богатството си.

Туй като прѣдложихи, нѣка отидемъ по далечъ и нѣка да докажемъ че земніятъ кредитъ не благоприятствува само на прѣтѣжательтъ на недвижими имоти, като му помага да съхранява отеческото си наслѣдѣ и да умножава богатството на фамилията си, но че туй постановленіе може да бѣде още покровителтъ на търговецътъ въ дадени обстоятелства. (Ж. Б.)

ЗА ВЪСПИТАНИЕТО НА МОМИЧЕТАТА

За отхранилѣкити

Нѣ ако мѣнотіята да са намѣрятъ отхранилѣки, да е голѣма, трѣба да исповѣдаме че има една още по голѣма; тя е нерѣдовностъта на родителити: сичко друго е безполезно ако тѣ сами не искатъ да стѣпатъ въ този трудъ. Основаніето на сичко е що тѣ да не даватъ на дѣцата си освѣнъ прави нѣравоученія и поучителни примѣри. А туй може да са очаква само отъ едно твърдъ малко число фамилии. Въ повечето отъ къщити, човѣкъ не глѣда освѣнъ смѣшеніе, измѣненіе, единъ купъ слуги, които сѣ толкось опаки духове колкото раздѣленіе между господарити. Какво ужасно училище за дѣцата! Често една майка, която прѣминува животътъ си въ играта, въ комедията и въ неприлични разговори, са оплаква съ единъ важенъ тонъ че не може да намѣри една отхранилѣка способна да отхрани дѣщерити си. Нѣ що може да ползува най-доброто въспитаніе върху дѣщери, които глѣдатъ такъвъ майка? Често още глѣда човѣкъ родители, които, както казваше св. Августинъ сами водятъ чедата си на общественити зрѣлища и на други развеселенія, които не могатъ да липсатъ да ги отератятъ отъ серіозниятъ и занимайтъ животъ, на който сами тѣзи родители искатъ да ги навикнатъ; тѣй тѣ смисатъ отровата съ спасителната храна.

Тѣ не говорятъ освѣнъ за мѣдростъ: нѣ тѣ навикнуватъ непостоянното въображеніе на дѣцата на буйнитѣ потърсванія на пристрастнитѣ прѣдставленія и на музиката, слѣлъ което тѣ не могатъ вече да бѣждатъ залѣгнати, тѣ имъ даватъ вкусътъ на страстити, и ги правятъ да глѣдатъ блудка и невинитѣ удоволствія. Слѣлъ това, тѣ искатъ щото въспитаніето да сполучи; и тѣ го глѣдатъ като скръбно и жестоко, ако то не търпи туй смѣшеніе отъ добро и отъ зло. Туй не ще ли рече да иска човѣкъ да си прави честь съ желаніето на едно добро въспитаніе на дѣцата си, безъ да иска да земе за него трудъ нити да са подчинни на най-необходимитѣ правила?

Нѣка свършимъ съ портретътъ, който мѣдрецътъ прави за една крѣпка жена: «нейната цѣна, казва той, е като тѣзи на туй, което дохожда отъ далечъ, и отъ краищата на земята. Срдцето на съпругътъ и са повѣрва въ нея; тя неоскудѣва никога отъ плѣкити, които той и принася отъ побѣдити си; сѣки день прѣзъ животътъ си тя му прави добро, и никога зло. Тя търпи вълната и лѣнътъ: тя работи съ рѣкъ пълни отъ мѣдростъ. Натоварена като единъ търговски корабъ, тя носи отъ далечъ провизіити си. Нощя тя става и раздава храна на слугити си. Тя глѣда пивата, и я купува съ трудътъ си, плодъ на рѣцѣти и; тя посѣва едно лозіе. Тя опасва кръстътъ си съ сила, тя уякява рѣката си. Тя е вкусна и видѣла колко нейната търговия е полезна; нейната свѣтлина не изгаснува никога прѣзъ ношѣта. Нейната рѣка са привѣрва на жестокитѣ трудове, и прѣстѣти и са занимаватъ въ фурката. При сичко туй тя отваря рѣката си на онзи, който са намира въ бѣдностъ, тя са простира върху спромахътъ. Тя не са страхува нити отъ студъ нити отъ сѣлъ; сичкити и слуги иматъ двойни дрѣхи: тя е истѣкала една рокля за сѣбѣ си, тѣнкіятъ денъ и пурфирата сѣ нейнитѣ облѣкла. Съпругътъ и е прочутъ на вратата, сирѣчь въ свѣтити, гдѣто засѣда съ най-почтенитѣ хора. Тя прави дрѣхи които продава, пояси които продава на хананейнитѣ. Силата и хубостъта сѣ нейнитѣ облѣкла, и тя ще са смѣе въ послѣдніятъ си день. Тя отваря устата си на мѣдростъта, и единъ законъ отъ сладостъ са намира на языкътъ и. Тя наблюдава въ къщата си дору слѣдити на стѣнѣ кити, и тя никога не яде хлѣбътъ си безъ заниманіе. Дѣцата и ставатъ и я наричатъ щастлива; мѣжъ и става сѣщо и я хвали: «много дѣщери, казва той, натури пахъ богатства; вѣй ги надминахте сичкити.» Хубостъта е лѣжлива и суетна: жената, която са страхува отъ Бога, ще са хвали. Дайте и отъ плодътъ на рѣцѣти и; и нѣка на вратата, въ общественитѣ свѣти, да са хвали чрѣзъ собственитѣ си дѣла».

МНѢНІЕТО НА ЕДИНЪ ИСТОЧЕНЪ ДИПЛОМАТЪ ВЪРХУ СЕГАШНАТА ВОЙНА.

Вѣй имате съвършено право: най-много сѣдбата на Истокъ са разиграва въ Франция.

Азъ съмъ билъ сѣкога убѣденъ че голѣмата опасностъ за Истокъ не ще доле освѣнъ него день, въ който Франция би имала нужда отъ рускіятъ съюзъ.

Днѣсь тѣй нужда е явна.

Ако прѣдложеніята на Франция са прѣзатъ въ Русія, то ще рече че голѣмата источна криза пачеа. Нѣ ако тѣзи прѣдложенія са отхвърлятъ, върватъ ли че нашето положение ще стане по-усиокоително?

Колкото за мене, отричането на Руссия не ще докаже освен едно нещо, то е че Пруссия ѝ е уздравила едно по голямо лото.

Казватъ ни че Франция пълна вече нищо да принесе на Руссия.

Дълбоко заблуждение!

Франция може още да занимае единъ милионъ германски солдати и тъй да прѣдадъ сичкиятъ Истокъ на Руссия. Безъ французката война, Пруссия подкрѣпена отъ Англия, пълнаше освенъ да каже една дума за дасиръ вървежъ на Руссия; до дѣто единъ съюзъ между Руссия и Франция растроява цѣла Германия и съвсѣмъ уединява Англия.

Ако има нещо, което да може да ни избави отъ тѣзи скръбни случайности, то е още вѣстържествуването на Франция. Една благоденствующа и удовлетворена Франция би имала единъ голѣмъ интересъ да удържи източното равновѣсие; до дѣто една побѣдена и завладѣна Франция ще бѣде принудена да пожртвува Истокъ и ако трѣба сичкии свѣтъ за да избави собственото си съществуване.

Ето поне разсѣжденията, които трѣбаше да водятъ симпатити на нашии правителства.

Не че величіето на Германия е противно на нашии интереси; далечъ отъ тука, азъ глѣдамъ германското единство като едно отъ найшестливите приключенія, или въобще за свѣтътъ или частно за Истокъ; само нѣмъ трѣба да желаемъ щото повишеніето на тѣзи нова сила да не бѣ да докаже величіето на Франция. Величіето на този великодушенъ народъ е едно отъ първоти поржчителства за всемирниятъ напредѣкъ. Германия прѣдставлява едно благородно плѣмя, пълно отъ твърди качества, което има желанія по високи, негли, нѣ до сега то е живѣло само за себя си; до гавто Франция е живѣла за сичкиятъ свѣтъ. Германия тя е негли бѣдѣщето. Нѣ Франция е настоящото. Повишеніето на едната ще бѣде едно европейско благодѣние, нѣ уи женіето на другата ще направи печалта на човѣщината.

Азъ глѣдамъ съ печаль че между източни народи, нѣкои повърхностни духове си напомняватъ съ голѣма горестъ славити, които погрѣшките на французката дипломация погуби гажъ подгнахъ въ Истокъ. Нѣ що сж тѣзи второстепенни приключенія отъ страната на тѣзи безкрайни ползи, които нѣмъ беремъ сѣки денъ отъ голѣми дарби на този благороденъ народъ?

Англия и тя подобно е причинила много спѣлти на сичкии правителства въ Азия. Нѣ можимъ ли да забравимъ нелицемѣтните благогѣнія, които нейната силна цивилизация разпрѣсна върху насъ? Тѣзи два голѣми народи, при сичкии си недостатѣци, сж били истинни благодѣтели на Истокъ. Тѣ сж ни заслужили даже чрезъ погрѣшките за които ги изобличаваме. Сичкии наши нови идеи идатъ право отъ Франция. Ако човѣщината наченва да признава своии права, трѣба да са благодарни на германската инициатива на французката революция. Ако нашиятъ Исламъ са по малко напала, ако нѣмъ сме по малко фанатически, трѣба да са благодарни на философскіятъ гений на Франция; нѣ особено трѣба да са благодарни на този чудесенъ французки языкъ, който единъ отъ нашии поети праведно нарича «свѣщеніи Нилъ на умственіи свѣтъ».

Нѣ при сичко туй, първити злополучія на французкии войски възбудихъ въ много страни една почти еднодушна радостъ. Между прочити маси тѣ бѣхъ просто окаяното удовлетвореніе на една завистъ отъ дълго врѣме уморена отъ едно величіе често твърдѣ щастливо. Нѣ въ високити класове туй удовлетвореніе има едно по честно течение.

Тѣ вѣрватъ истинно че една германска имперія слѣдъ като смале военниятъ духъ на Франция и като са управлява отъ миролюбивиятъ характеръ на германскии народи, ще бѣде природно най доброто поржчителство за единъ траенъ миръ.

Туй мнѣніе е вѣчно заблужденіе да са основаватъ нашии надѣжди, не върху поржчителствата на началата, нѣ върху неопредѣлителни разположенія на характерити.

И що може да направи германскіятъ характеръ предъ характеръ на човѣкъ?

Сичкии народи на земята, отъ варварити до най образованити, хората отъ Севъръ или хората отъ Югъ, протестанти или мюсюлмани, даже Евреити, даже Паписти, сичкии сж правили война

до колкото сж можили. Германия не прави вече нападанія върху материкътъ; Швеція не прѣминува вече Балтійското море; Франция не иска вече да мисли за Репнъ. Нѣ да ли причината е характерътъ? Народити никога не сж познавали други граници, освенъ тѣзи на властѣта си.

Колкото за частниятъ характеръ на германскіи народъ нѣка попитаме Италия този столѣтенъ мъченикъ на Европа, дали нѣкога тя е познавала единъ завладѣтелъ по настървенъ по свирѣтъ отъ колкото германското плѣмя. Сѣтиѣ не е ли туй сжщото миролюбиво плѣмя, което държи между рѣцѣти си една отъ кървавити мрѣвки на злощастната Польша? Шлезвигъ, Бохемія, Унгарія, и толко съ славенски народи не сж ли германски завоеванія по вече или по малко усѣществени?

Азъ съмъ далечъ да укорявамъ германското плѣмя за дѣто е направило завоеванія. Азъ казвамъ само че то е дѣйствувало въ това точно както другити плѣмена. То завоева сичко което можало да завоевае, и ако то са е спрѣло, единствената причина е защото недостатѣци на неговата конституція не му са позволявали да отиде по далечъ.

Нашии млади политици търсятъ да ни докажатъ че Германия никога, не я упражнявала буйно прѣтѣсненіе нити върху Истокъ нити върху Азия. Да ли е прочее толко съ мѣчно да са откѣрѣ причината?

Като е пълна военно кораберство, нейното дѣйствіе трѣбаше природно да издѣхва надъ прибрѣжията ѝ.

Нѣ слѣдъ малко побѣдоносното единство на Германия, ще са намѣри въ прѣводителството на най страшни кораби въ свѣтътъ; и тогисъ нашии храбри народи въ Истокъ ще разумѣятъ до гдѣ може да отиде умѣреностѣта на една държавя отъ шестдесетъ милиона Германци въоръжени съ сичкии сили на цивилизацията и управлявани отъ гений на туй страшно и неясно животно, което са нарича «човѣкъ».

Европейскити кабинети ще иматъ безъ сжмѣніе сичкото благоврѣміе да испѣтатъ спокойно какво ще станатъ тогизъ балтійскити области, Данія, Оландія и даже тѣзи щастлива и неустлива Англия, на която хладнокрѣвіето начена да отчаява даже и шіятъ источенъ фатализмъ. Има тука, исповѣдамъ го задѣтъци, които нѣмъ като Азиячяне трѣба да ги признаемъ по горѣ отъ нашата нечистава интелигенція. При сичко туй, посрѣдъ тѣзи чужди въпроси нѣмъ глѣдаме още една частна точка която може да са нарѣче источна.

Знайно е че сѣка година повече отъ четиристотинъ хиляди Германци са прѣсѣлваватъ въ Америка. Знаймо е още че германскіятъ елементъ има природното си течение не отъ другата страна на Океана, нѣ къмъ Истокъ отъ Европа. Туй течение, което вече е завзѣло толкози области нѣкогашъ си чужди, а днѣсъ напълно германизирани, са ослаби и почти спрѣ отъ едно множество препятствія, които би било безполезно да споменуваме тука. Вѣрно е че германското единство ще съспии сичкии тѣзи препятствія. И тогизъ ще се видятъ влѣмти на германското прѣселеніе да подизматъ природното си течение и да слизатъ презъ долината на Дунава за да наводняватъ най хубавити страни на Истокъ. Туй негли ще бѣде едно благодѣніе за човѣщината нѣ въображавамъ ли си положеніето на народити въ Турско, посрѣдъ туй напѣдѣствіе, истинна тихо, нѣ потиснато и покрѣпено отъ сичката тежестъ на една голѣма Германия?

Да испитваме по на дълго бѣжжити слѣдствія на приключеніята, на които Европа е театърътъ, ще бѣде да сжмѣтаме безполезно спокойствіето на нашии управители духове.

Прочее, нѣка са задоволимъ да правимъ молитствуванія, само нѣщо, уви! което е позволено на насъ Азиятскити народи, да правимъ още. Нѣ нѣка са стараеме да бѣжемъ поне мѣри въ молитствуваніята си.

Нѣка проче Германия испълне единството си: нѣка бѣде свободна, благоденствующа, силна; нѣ нѣка Франция съхрани високіятъ чинъ, който занимаваше въ свѣтътъ. Една голѣма Германия отъ страната на една голѣма Франция, Германия съединена, Франция удовлетворена, ето мошествованіята, които нѣмъ трѣба да правимъ; не само за спасеніето на Истокъ, но още за благополучіето на човѣщината. (Феррукъ Ханъ).

ПОЛИТИЧЕСКИ НОВИНИ.

— Кореспондентънѣтъ на Дайли-Невъ отъ Петербургъ пише слѣдующити за вѣорженіята на Руссия: сѣки денъ полкове преминуватъ подъ мостѣти прозорци, да ли прѣстигѣтъ или трѣгватъ, защото тѣ нѣматъ нити орѣжія нити чѣмти, тѣхнити нѣща безъ сжмѣніе сж испратени на железнитъ пѣтъ съ коля. Ношя топове преминуватъ вѣроятнѣ за Кроншадъ.

Извѣстиятъ отъ Москва, че отъ утрѣ до нова заповѣдъ, ще има едно прекарваніе само на пѣтници къмъ Югъ, защото 14 вѣрволицы съ солдати трѣба да трѣгватъ сѣки денъ.

Мнозина опитни дипломати не са сжмѣнватъ че князь Горчаковъ е рѣшенъ да са расплѣте колкото е вѣзможно поскоро отъ трактатътъ на 1856. Азъ съмъ на истото мнѣніе, нѣ азъ не вѣрвамъ че война ще стане. Руссия може да са изложи въ голѣми опасности, ако и да е въ тѣзи минута самовластніятъ господаръ на Европа.

Ако Бизмаркъ не е твърдѣ хитѣръ за Горчакова, ако князьтъ мѣчно са измамя, ще са намѣре срѣдство за да са урѣди сичката работа тихо. Ако Бизмаркъ съгласува да стои миренъ, никой не ще смѣе да са съпротиви на исканіето на Руссия.

Турція ще са съпротиви ако може; нѣ Франция е смазана и Англия не е въ положеніе да са бѣе, даже ако тя са грижеше още много за Источниятъ въпросъ.

— Прочитаемъ въ единъ Белгійски вѣстникъ: Въ Европейскити кабинети, и особено въ Лондра и Брюкселъ знаятъ че ако Руссия не са помръдне, причината е че тя има порачителствата си въ Истокъ уздравени чрезъ гаенъ трактатъ; и една скорошна депеша отпавена на Лорда Гранвила отъ Г. Берстофа, пруски посланикъ въ Лондра, съ цѣлъ да докаже че неутралността на Англия е пристрастена къмъ Франция показва че Г. Бизмаркъ не може да търпи да са не свади съ Англіиското правителство за да има рѣцѣтъ си въспрѣтнати.

— Прочитаемъ въ Таймсъ: чумата опустошава германцити. Има многочисленни болни отъ тѣшка болястъ и отъ дисантерія. Между тѣзи послѣднити наводѣтъ и Княза Фредерика Карла, когото болястѣта направила до единъ степенъ некаждѣренъ да дѣйствува. Много села наченватъ да са заразяватъ отъ чумата. Едно голѣмо количество мѣсо е развалено отъ испареніята.

— Аеростатическата комисія, която е опредѣлена отъ министерството на общенародното просвѣщеніе въ Франция испита да съгласно въздухоплавателити, които сж дошли съ балони въ Туръ, възможностити за заврѣчаніе въ Парижъ съ балони пакъ. Тѣзи комисія рѣшила да са направи единъ балонъ отъ голѣмъ размѣръ за да са допълне въздушната флота, която ще направи опитътъ; трудовети са наченали и са прислѣдвали съ голѣма дѣятелностъ.

— Прочитами въ едѣнъ вѣстникъ отъ Туръ: Неможемъ да отречеме безкрайнити мѣнотин, които прѣдставлява на Пруссити нападеніето на Парижъ. Парижъ е вѣорженъ съ една двойна и тройна ограда отъ окопи и баррикади, той е подкопанъ, наеженъ съ разнovidни съспителни машини, най страшнити примки, снабденъ съ най страшнити съспителни изобрѣтаїя, за които са намѣри врѣме да са изобрѣтаятъ и сичкото благоврѣміе да са уствѣршенствуватъ. Редакторити на Мондъ обявиха че

